

مقایسه تغییرات کیفی میگوی *Metapenaeus affinis* با پوست

طی نگهداری شده در یخ و یخچال

ثریا صالحی^۱، آی ناز خدانظری^{۲*}، اسحاق زمانی^۲

*khodanazary@yahoo.com

۱-گروه شیلات، دانشکده منابع طبیعی دریا، دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر، خرمشهر، ایران

۲-گروه زیست دریا، دانشکده علوم دریایی، دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر، خرمشهر، ایران

تاریخ پذیرش: خرداد ۱۳۹۷

تاریخ دریافت: دی ۱۳۹۶

چکیده

جهت بهبود کیفیت میگو، ارزیابی خصوصیات کیفی میگو دارای اهمیت می‌باشد. بنابراین، تغییرات فیزیکوشیمیایی، میکروبیولوژیک و حسی میگو (*Metapenaeus affinis*)، طی نگهداری در یخ (۰ °C) و یخچال (۴±۱ °C) ارزیابی شده است. میزان بار باکتریایی مزوفیل، سرمادوست، استافیلوکوکوس، انتروباکتریاسه، باکتری‌های تولید کننده H₂S (کلنی سفید) و باکتری‌های تولید کننده H₂S (کلنی سیاه) میگوی سفید نگهداری شده در یخ در روز ۱۶ به ترتیب \log_{10} CFU/g ۷/۵۰، ۷/۸۳، ۷/۱۳، ۶/۴۲، ۷/۰۶ و ۶/۴۵ بودند. میزان بار باکتریایی مزوفیل، سرمادوست، استافیلوکوکوس، انتروباکتریاسه، باکتری‌های تولید کننده H₂S (کلنی سفید) و باکتری‌های تولید کننده H₂S (کلنی سیاه) میگوی نگهداری شده در یخچال در روز ۱۶ به ترتیب \log_{10} CFU/g ۸/۷۶، ۹/۸۰، ۸/۱۳، ۶/۹۵، ۸/۲۸ و ۷/۲۰ بودند. میزان بار باکتریایی مزوفیل، سرمادوست، استافیلوکوکوس، انتروباکتریاسه و باکتری‌های تولید کننده H₂S میگوی سفید نگهداری شده در یخچال بیشتر از میگو نگهداری شده در یخ بود. شاخص‌های تیوباریتوریک اسید (TBA)، اسیدهای چرب آزاد (FFA)، بازهای ازته فرار (TVBN) و pH میگو نگهداری شده در یخچال بیشتر از میگو نگهداری شده در یخ بود (p<۰/۰۵). در میگوهای نگهداری شده در یخ، افزایش با سرعت اندک در pH، بازهای ازته فرار و تیوباریتوریک اسید به دست آمده است. باکتری‌های تولید کننده H₂S گروه غالب میکروارگانسیم‌ها در یخچال بود در حالی که انتروباکتریاسه باکتری غالب در یخ بود. در مقایسه با فاکتورهای فیزیکوشیمیایی، بازهای ازته فرار نیتروژنی همبستگی خوب (r=۰/۸۵۹) با امتیازهای حسی در میگوهای نگهداری شده در یخ و همبستگی خوب (r=۰/۹۸۷) با امتیازهای حسی در میگوهای نگهداری شده در یخچال دارد. ضریب همبستگی بین بار باکتریایی و ارزیابی حسی در میگوهای نگهداری شده در یخ و یخچال بالای ۰/۸۲۴ بود. شاخص سفیدی در میگوهای نگهداری شده در یخچال همبستگی خوب (r=۰/۹۲۵) با ارزیابی حسی دارد. در مجموع نتایج نشان داد که استفاده از یخ باعث بهبود بار میکروبیولوژیک، تاخیر فساد اکسیداتیو و افزایش زمان نگهداری میگوی (*M. affinis*) شد.

لغات کلیدی: *Metapenaeus affinis*، ارزیابی حسی، بار میکروبی، خصوصیات فیزیکوشیمیایی

*نویسنده مسئول

مقدمه

میگوی (*Metapenaeus affinis*) یکی از گونه‌های دریایی مهم و اقتصادی در دنیا به خصوص در جنوب کشور ایران است. با توجه به ارزش غذایی بالا و طعم و بوی متفاوت با بافت ترد و شکننده میگوها دارای تقاضای بسیار زیاد است. قابلیت فساد پذیری میگو با تغییرات میکروبیولوژیک، شیمیایی و فیزیکی طی نگهداری ارزیابی شده است (Nirmal and Benjakul, 2010). مطالعات متعددی بر ماندگاری و کیفیت غذاهای دریایی با اندازه‌گیری تعداد میکروارگانیسم‌ها، مقدار تری متیل آمین، مقدار بازهای ازته فرار و اکسیداسیون چربی مانند تیوباربتوریک اسید و اسیدهای چرب آزاد انجام شده است (Huidobro et al., 2002). اسیدهای آمینه آزاد و دیگر مواد غیرنیتروزنی قابل حل در میگو به عنوان مواد مغذی قابل حل برای رشد میکروبی‌ها می‌باشند (Zeng et al., 2005). ترکیبات شیمیایی مانند پروتئین، چربی و کربوهیدرات‌ها در طی حمل و نقل و نگهداری میگو، تحت تاثیر آلودگی باکتریایی (میکروارگانیسم‌های فاسد کننده غذاهای دریایی مانند *Pseudomonas spp* و *Shewanella putrefaciens*) و فعالیت آنزیمی به آمونیاک، سولفید هیدروژن، اتیل مرکپتان، آلدئید، اسیدهای آلدئید، الکل‌ها، کتون‌ها، گازهای اسید کربوکسیلیک تبدیل می‌شوند که منجر به ایجاد بو و طعم نامطبوع و کاهش تازگی میگو می‌شود (Mastromatteo et al., 2010; Okpala et al., 2014). مصرف میگوی فاسد می‌تواند باعث خطرات جدی برای سلامتی باشد، بنابراین ارزیابی تازگی میگو دارای اهمیت بسیار می‌باشد (زارع گشتی و همکاران، ۱۳۹۳). تازگی میگو اغلب با آنالیز حسی، آزمایشات شیمیایی و ارزیابی جمعیت میکروبی تعیین می‌شود (سیف زاده و همکاران، ۱۳۹۴). به طور کلی به دلیل تشکیل لکه‌های سیاه (ملانوسیس)، طول مدت ماندگاری میگو کوتاه می‌گردد. ملانوسیس یک فرآیند بیوشیمیایی است که فنول‌ها تحت تاثیر پلی فنول اکسیداز به کوئینون^۱ اکسید می‌شوند. از آنجاییکه ملانوسیس خطری جهت استفاده مصرف‌کنندگان است، قابلیت پذیرش مصرف کننده را کاهش می‌دهد و منتهی به کاهش ارزش تجاری می‌شود (Nirmal and Benjakul, 2009).

برای حفظ خواص حسی و تغذیه‌ای میگو از روش نگهداری در سرما بسیار استفاده می‌شود. اما وجود فراوان چربی‌های غیر

اشباع و مقادیر بالای ملکول‌های پرواکسیدان باعث می‌شود فساد آنزیمی و غیرآنزیمی که بر ماندگاری فرآورده‌های آبزیان تاثیر بسزایی دارد، در نگهداری انجمادی نیز ادامه پیدا کند (Aubourg et al., 2005). نگهداری در سرما از مهمترین روش‌های معمول برای حفظ فسادپذیری غذاهایی دریایی در کشتی و ساحل تا یک دوره کوتاه می‌باشد. نگهداری در یخ برای طولانی کردن طول مدت ماندگاری آبزیان به طور گسترده پس از صید تا رسیدن به بازار ماهی استفاده می‌شود. انواع مختلف یخ مانند پودری^۲، تکه تکه^۳، صفحه‌ای^۴، فلسی^۵ و خرد شده^۶ تولید می‌شود که یخ خرد شده بهترین یخ برای نگهداری ماهی کامل می‌باشد (Balachandran, 2001). آبزیان و محصولات دریایی در یخچال نگهداری می‌شوند (Cakli et al., 2007). طول مدت ماندگاری آبزیان بستگی به فاکتورهای بسیاری از جمله گونه، فصل، سایز آبی، موقعیت فیزیولوژیکی گونه‌ها، تغذیه، روش صید، محل صید، محدوده دمایی و دستکاری و فرآوری بستگی دارد (Balachandran, 2001). نظر به اینکه میگوی سفید سرتیز یکی از مهمترین میگوهای خلیج فارس و دریای عمان است و تقاضا برای آن در جهت استفاده در مصرف خانگی بالاست و با توجه به جایگاه پروتئین‌ها در رژیم غذایی افراد، در این تحقیق اثرات سرما بر روی خصوصیات فیزیکوشیمیایی، بار میکروبی و حسی فیله میگوی (*M. affinis*) با پوست طی فرآیند نگهداری در یخ و یخچال به مدت ۱۶ روز بررسی گردید.

مواد و روش کار

در این تحقیق، میگوی *Metapenaeus affinis* در پاییز ۱۳۹۶ به میزان 10 ± 750 گرم به صورت تازه از بازار ماهی فروشان شهرستان خرمشهر خریداری شدند. نمونه‌های میگو و یخ به نسبت ۱ به ۲ (وزنی/وزنی) با جعبه‌های یونولیتی در اسرع وقت به آزمایشگاه فرآوری واقع در دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر منتقل گردیدند. سپس بصورت تصادفی وزن و طول کل آنها اندازه‌گیری شد. سپس با آب شهری شستشوی اولیه صورت گرفت و مجدداً با آب مقطر نمونه‌ها شستشو شدند.

² Powdered³ Sliced⁴ Plated⁵ Flaked⁶ Crushed¹ Quinone

فاکتورهای فیزیکوشیمیایی، رنگ سنجی و ملانوسیس

اندازه‌گیری بازهای ازته فرار به روش کلدال و با تیتراسیون عصاره بدست آمده از آن انجام گرفت و به صورت میلی‌گرم نیتروژن در ۱۰۰ گرم نمونه میگو بیان شد (Goulas and Kontominas, 2005). برای اندازه‌گیری pH، ۵ گرم از نمونه به مدت ۱ دقیقه با ۴۵ میلی‌لیتر آب مقطر همگن شد و میزان pH آن با دستگاه pH سنج (Metrohm) ساخت کشور سوئیس) اندازه‌گیری شد (Suvanich et al., 2000). شاخص TBA طبق روش (Siripatrawan and Noipha, 2012) با افزودن ۹۷/۵ میلی‌لیتر آب مقطر و ۲/۵ میلی‌لیتر اسیدکلریدریک ۴ نرمال به ۱۰ گرم نمونه هموزن شده، اندازه‌گیری شد. ۵ میلی‌لیتر از مایع حاصل از تقطیر این مخلوط به ۵ میلی‌لیتر معرف تیوباربیتریک اسید افزوده و به مدت ۳۵ دقیقه در دمای ۱۰۰ درجه سانتی‌گراد قرار داده شد. پس از سرد شدن میزان جذب مایع صورتی حاصل در طول موج ۵۳۸ نانومتر در دستگاه اسپکتروفتومتر اندازه‌گیری شد. عدد جذب خوانده شده در ثابت ۷/۸ ضرب شد تا میزان تیوباربیتریک اسید نمونه بدست آید. میزان شاخص اسیدهای چرب آزاد با استخراج چربی از ۱۰ گرم نمونه گوشت با کمک کلروفرم/متانول به روش Woyewoda و همکاران (۱۹۸۶) و تیتراسیون گروه‌های کربوکسیلیک آزاد موجود در آن با هیدروکسید سدیم صورت پذیرفت. رنگ سنجی با استفاده از دستگاه سنجش رنگ (HunterLab, Model colourFlex, Virginia USA) سنجیده شد؛ و سیستم رنگ سنجی CIE به صورت L^* ، a^* و b^* در نظر گرفته شد (Hernández et al., 2009). شاخص L^* بیانگر روشنایی، مقدار آن از صفر تا صد (سفید-سیاه) و شاخص a بین قرمز (+) و سبز (-) و موقعیت b بین زرد (+) و آبی (-) متغییر است. شاخص کروما (C^*_{ab}) بیانگر غلظت رنگ، شاخص هیو (H^0_{ab}) بیانگر شدت رنگ و شاخص سفیدی است. ملانوسیس یا لکه سیاه میگوی سفید سرتیز توسط ۱۰ نفر از دانشجویان شیلات نیمه آموزش دیده با امتیازدهی تا ۱۰ انجام گردید. امتیاز دهی از ۰ تا ۱۰ بود: صفر (عدم وجود لکه سیاه)، ۲ (تا ۲۰ درصد سطح را تحت تاثیر قرار می‌دهد)، ۴ (۴۰-۲۰ درصد سطح را تحت تاثیر قرار می‌دهد)، ۶ (۶۰-۴۰ درصد سطح را تحت تاثیر قرار می‌دهد)، ۸ (۸۰-۶۰ درصد سطح را تحت تاثیر قرار می‌دهد) و ۱۰ (۱۰۰-۸۰ درصد سطح را تحت تاثیر قرار می‌دهد) (Nirmal and Benjakul, 2011).

نمونه تیمار میگو با پوست در یخ و یخچال هر کدام جداگانه به میزان ۲۰۰ گرم درون هر زیپ کیپ (مجموعاً به وزن ۴ کیلوگرم) بسته‌بندی شدند. میگوها در دو روش نگهداری در سرما شامل یخ (نسبت میگو به یخ ۳:۱) و نگهداری در یخچال در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد نگهداری شدند. آنالیزهای خصوصیات میکروبیولوژیک، فیزیکوشیمیایی، رنگ سنجی، ملانوسیس و ارزیابی حسی میگوی *Metapenaeus affinis* نگهداری شده در سرما در روزهای ۰، ۴، ۸، ۱۲ و ۱۶ مورد آزمایش قرار می‌گیرد.

آزمون میکروبی نمونه‌ها

به منظور شمارش باکتریها و تعیین با میکروبی مقدار ۱ گرم از هر نمونه هموزن شده در شرایط استریل به ۹ میلی‌لیتر کلرور سدیم ۰/۹ درصد اضافه شد و پس از مخلوط کردن، از آن برای تهیه رقت‌های متوالی استفاده گردید. از این رقت‌ها برای کشت باکتریها در محیط‌های کشت موردنظر به شرح زیر استفاده شد. یک میلی‌لیتر از هر رقت برای کشت باکتریها به روش پورپلیت در محیط پلیت کانت آگار (PCA^1) برای شمارش بار باکتریایی کل نمونه‌ها کشت داده شد و پلیت‌ها به مدت ۴۸ ساعت در انکوباتور ۳۷ درجه سانتی‌گراد قرار گرفتند. برای شمارش انتروباکتریاسه محیط کشت VRBG مورد استفاده قرار گرفت. پس از کشت یک میلی‌لیتر از هر رقت به روش پورپلیت، پلیت‌ها به مدت ۴۸-۷۲ ساعت در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد انکوبه شدند و محیط کشت IRON ager برای شمارش و جداسازی باکتریهای تولید کننده گاز سولفید هیدروژن^۲ در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۷۲ ساعت و محیط کشت Baird parker برای شمارش و جداسازی باکتریهای استافیلوکوکوس در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد به مدت ۲۴ ساعت و محیط کشت MRSA برای شناسایی و جداسازی باکتریهای لاکتیک اسید در دمای ۳۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۷۲ ساعت استفاده گردید و پس از طی مدت انکوباسیون کلنی‌ها شمارش شدند.

¹ Plate Count Agar² SH₂

ارزیابی حسی

ارزیابی نمونه‌ها توسط ۷ نفر از دانشجویان آموزش دیده دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر در دامنه سنی ۲۳ تا ۲۸ سال انجام پذیرفت. بوی میگوی خام با استفاده از یک مقیاس امتیازبندی با ۳ طبقه بندی ارزیابی شدند (Dabadé et al., 2015) که شامل: ۱= تازه (میگو بدون هر بوی نامطبوع)، ۲= حد واسط (میگو بوی نامطبوع اندکی دارد اما قبال پذیرش می باشد)، ۳= فاسد شده (میگو تولید کننده بوی نامطبوع قوی) بود. تعیین زمان رد شدن امتیاز حسی، زمانی است که حداقل ۵۰ درصد افراد آموزش دیده، نمونه‌ها را در ۳ طبقه ارزیابی کردند.

تجزیه و تحلیل داده ها

تجزیه و تحلیل آماری داده‌های حاصل با نرم افزار SPSS 16 انجام پذیرفت. به منظور تجزیه و تحلیل مقادیر کمی به دست آمده از آزمایش‌های شیمیایی، میکروبی و ملانوسیس پس از کنترل نرمال بودن داده‌ها با استفاده از آزمون کولموگراف-اسمیرنوف^۱ از تجزیه واریانس یک طرفه در قالب طرح کاملا تصادفی استفاده گردید. برای مقایسه میانگین‌ها از آزمون دانکن در سطح احتمال ۰/۰۵ استفاده شد. برای مقایسه نمونه‌های نگهداری در یخ و یخچال از آزمون t- مستقل استفاده شد. همچنین جهت ارتباط همبستگی بین شاخص‌های فیزیوشیمیایی یا باکتری‌ها با امتیازهای حسی از آزمون همبستگی پیرسون استفاده شد.

نتایج

در جدول ۱ تغییرات بار باکتری‌های مزوفیل، سرمادوست، استافیلوکوکوس، انتروباکتریاسه و باکتری‌های تولید کننده H_2S میگوی سفید سرتیز طی نگهداری در یخ و یخچال مشاهده می‌شود. میزان بار باکتری‌های مزوفیل در تیمارهای مختلف با گذشت زمان نگهداری افزایش یافت. میزان بار باکتری‌های مزوفیل در نمونه نگهداری شده در یخ از \log_{10} CFU/g ۴/۲۷ در روز صفر به \log_{10} CFU/g ۷/۵۰ در روز ۱۶ افزایش یافت. میزان بار باکتری‌های مزوفیل در نمونه نگهداری شده در یخچال میزان آن از \log_{10} CFU/g ۴/۲۷ در روز صفر به \log_{10} CFU/g ۸/۷۶ در روز ۱۶ افزایش یافت. در کل دوره

نمونه‌های نگهداری شده در یخچال بیشترین بار باکتری‌های مزوفیل را داشتند. در جدول ۱ تغییرات بار باکتریایی سرمادوست میگوی سفید سرتیز طی نگهداری در یخ و یخچال مشاهده می‌شود. میزان این شاخص در تیمارهای مختلف با گذشت زمان نگهداری افزایش یافت. میزان بار باکتری‌های سرمادوست در نمونه نگهداری شده در یخ از \log_{10} CFU/g ۵/۳۲ در روز صفر به \log_{10} CFU/g ۷/۸۳ در روز ۱۶ افزایش یافت. میزان بار باکتری‌های سرمادوست در نمونه نگهداری شده در یخچال میزان آن از \log_{10} CFU/g ۵/۳۲ در روز صفر به \log_{10} CFU/g ۹/۸۰ در روز ۱۶ افزایش یافت. در کل دوره نمونه‌های نگهداری شده در یخچال بیشترین بار باکتری‌های سرمادوست را داشتند. در جدول ۱ تغییرات بار باکتریایی انتروباکتریاسه میگوی سفید سرتیز طی نگهداری در یخ و یخچال مشاهده می‌شود. میزان این شاخص در تیمارهای مختلف با گذشت زمان نگهداری افزایش یافت. میزان بار باکتری‌های انتروباکتریاسه در نمونه نگهداری شده در یخ و یخچال از \log_{10} CFU/g ۲/۹۹ در روز صفر به \log_{10} CFU/g ۷/۱۳ و ۸/۱۳ بترتیب در روز ۱۶ افزایش یافت. در جدول ۱ تغییرات بار باکتریایی استافیلوکوکوس میگوی سفید سرتیز طی نگهداری در یخ و یخچال مشاهده می‌شود. میزان این شاخص در تیمارهای مختلف با گذشت زمان نگهداری افزایش یافت. میزان بار باکتری‌های استافیلوکوکوس در نمونه نگهداری شده در یخ و یخچال از \log_{10} CFU/g ۳/۸۷ در روز صفر به \log_{10} CFU/g ۶/۴۲ و ۶/۹۵ به ترتیب در روز ۱۶ افزایش یافت. در جدول ۱ تغییرات بار باکتری‌های تولید کننده H_2S (کلنی سفید و کلنی سیاه) میگوی سفید سرتیز طی نگهداری در یخ و یخچال مشاهده می‌شود. میزان این شاخص در تیمارهای مختلف با گذشت زمان نگهداری افزایش یافت. میزان بار باکتری‌های تولید کننده H_2S (کلنی سفید) در نمونه نگهداری شده در یخ و یخچال از \log_{10} CFU/g ۳/۸۹ در روز صفر به \log_{10} CFU/g ۷/۰۶ و ۸/۲۸ به ترتیب در روز ۱۶ افزایش یافت. میزان بار باکتری‌های تولید کننده H_2S (کلنی سیاه) در نمونه نگهداری شده در یخ و یخچال از \log_{10} CFU/g ۰ در روز صفر به \log_{10} CFU/g ۶/۴۵ و ۷/۲۰ به ترتیب در روز ۱۶ افزایش یافت. در تیمارهای سفید سرتیز با پوست نگهداری شده در یخ و یخچال باکتری لاکتوباسیلوس تا انتهای دوره نگهداری مشاهده نشد.

¹ Kolmogorov-smirnov-

جدول ۱: تغییرات شمارش باکتریایی مزوفیل، سرمادوست، استافیلوکوکوس، انتروباکتریاسه و باکتری های تولید کننده H₂S میگوی با پوست *Metapenaeus affinis* در طی نگهداری در یخ و یخچال

Table 1: Changes of mesophilic, psychrotrophic, Enterobacteriaceae and H₂S producing bacteria counts of peeled shrimp *Metapenaeus affinis* during storage at ice and refrigerator.

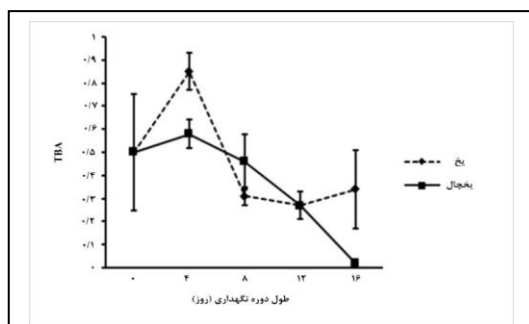
		دوره نگهداری (روز)					باکتری‌ها
		۱۶	۱۲	۸	۴	۰	(log ₁₀ CFU/g)
باکتری های مزوفیل							
	میگو با پوست - یخ	۷/۵۰±۰/۰۸ ^{Aa}	۷/۱۷±۰/۱۰ ^{Ab}	۴/۹۸±۰/۰۳ ^{Ac}	۴/۹۵±۰/۰۳ ^{Ac}	۴/۲۷±۰/۰۱ ^{Ad}	
	میگو با پوست - یخچال	۸/۷۶±۰/۰۴ ^{Ba}	۷/۷۲±۰/۰۵ ^{Bb}	۶/۶۸±۰/۰۵ ^{Bc}	۵/۶۰±۰/۰۵ ^{Bd}	۴/۲۷±۰/۰۱ ^{Ae}	
باکتری های سرمادوست							
	میگو با پوست - یخ	۷/۸۳±۰/۰۳ ^{Aa}	۷/۳۲±۰/۰۱ ^{Ab}	۶/۳۹±۰/۰۸ ^{Ac}	۵/۹۰±۰/۰۳ ^{Ad}	۵/۳۲±۰/۰۱ ^{Ae}	
	میگو با پوست - یخچال	۹/۸۰±۰/۰۳ ^{Ba}	۸/۷۶±۰/۰۴ ^{Bb}	۷/۵۶±۰/۰۸ ^{Bc}	۶/۲۵±۰/۰۱ ^{Bd}	۵/۳۲±۰/۰۱ ^{Ae}	
باکتری های انتروباکتریاسه							
	میگو با پوست - یخ	۷/۱۳±۰/۰۰ ^{Aa}	۶/۵۸±۰/۰۰ ^{Ab}	۵/۶۸±۰/۰۰ ^{Ac}	۴/۴۵±۰/۰۰ ^{Ad}	۲/۹۹±۰/۰۲ ^{Ae}	
	میگو با پوست - یخچال	۸/۱۳±۰/۰۳ ^{Ba}	۷/۴۶±۰/۰۰ ^{Bb}	۶/۳۴±۰/۰۱ ^{Bc}	۴/۷۶±۰/۰۰ ^{Ad}	۲/۹۹±۰/۰۲ ^{Ae}	
باکتری های استافیلوکوکوس							
	میگو با پوست - یخ	۶/۴۲±۰/۰۱ ^{Aa}	۶/۱۵±۰/۰۰ ^{Ab}	۴/۷۷±۰/۰۳ ^{Ac}	۴/۳۸±۰/۰۳ ^{Ad}	۳/۸۷±۰/۰۵ ^{Ae}	
	میگو با پوست - یخچال	۶/۹۵±۰/۰۰ ^{Ba}	۶/۷۶±۰/۰۵ ^{Bb}	۵/۸۵±۰/۰۲ ^{Bc}	۵/۹۵±۰/۰۵ ^{Bd}	۳/۸۷±۰/۰۵ ^{Ae}	
(کلنی سفید) H₂S باکتری های تولید کننده							
	میگو با پوست - یخ	۷/۰۶±۰/۰۲ ^{Aa}	۶/۷۹±۰/۰۳ ^{Ab}	۵/۲۵±۰/۱۳ ^{Ac}	۵/۰۵±۰/۰۲ ^{Ac}	۳/۸۹±۰/۰۳ ^{Ad}	
	میگو با پوست - یخچال	۸/۲۸±۰/۰۱ ^{Ba}	۷/۳۲±۰/۰۱ ^{Bb}	۵/۷۴±۰/۰۴ ^{Bc}	۴/۷۴±۰/۱۶ ^{Ad}	۳/۸۹±۰/۰۳ ^{Ae}	
(کلنی سیاه) H₂S باکتری های تولید کننده							
	میگو با پوست - یخ	۶/۴۵±۰/۰۸ ^{Aa}	۵/۹۴±۰/۰۲ ^{Aa}	۴/۷۱±۰/۰۴ ^{Ab}	۳/۷۴±۰/۳۹ ^{Ac}	-	
	میگو با پوست - یخچال	۷/۲۰±۰/۰۱ ^{Ba}	۵/۹۲±۰/۳۳ ^{Ab}	۵/۳۳±۰/۱۱ ^{Bc}	۴/۲۷±۰/۰۱ ^{Bd}	-	
باکتری های لاکتوباسیلوس log₁₀ cfu/g							
	میگو با پوست - یخ	-	-	-	-	-	
	میگو با پوست - یخچال	-	-	-	-	-	

حروف کوچک متفاوت نشان دهنده ی تفاوت معنی دار طی دوره نگهداری در هر تیمار می باشد (p<۰/۰۵). حروف بزرگ متفاوت نشان دهنده تفاوت معنی دار بین تیمارها می باشد (p<۰/۰۵).

در شکل ۲ تغییرات بازهای ازته فرار تیمارهای مختلف در طی نگهداری در یخ و یخچال مشاهده می شود. میزان بازهای ازته فرار در تیمارهای مختلف با گذشت زمان نگهداری افزایش یافت. در نمونه نگهداری شده در یخ میزان آن از ۶/۵۳ میلی گرم نیتروژن بر ۱۰۰ گرم نمونه در روز صفر به ۲۲/۴۰ میلی گرم نیتروژن بر ۱۰۰ گرم نمونه در روز ۱۶ افزایش یافت. در نمونه نگهداری شده در یخچال میزان آن از ۶/۵۳ میلی گرم

میزان pH اولیه میگوی سرتیز نگهداری شده در یخ و یخچال ۷/۶۹ بود. در شکل ۱ تغییرات شاخص pH تیمارهای مختلف در طی نگهداری در یخ و یخچال مشاهده می شود. میزان pH در میگوی سفید سرتیز نگهداری شده در یخ تا روز ۴ افزایش و در روز ۸ کاهش ناگهانی یافت، مجدداً میزان pH از روز ۱۲ افزایش معنی داری نشان داد. میزان pH در میگوی سرتیز نگهداری شده در یخچال در روز ۴ کاهش ناگهانی نشان داد و سپس میزان pH تا انتهای دوره نگهداری افزایش نشان داد.

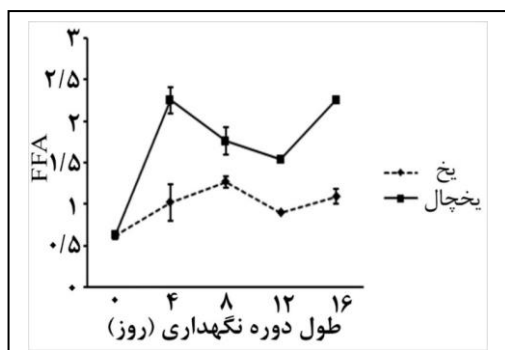
آلدهید اکیوالان بر کیلوگرم نمونه در روز صفر به ۰/۰۲ میلی گرم مالون آلدهید اکیوالان بر کیلوگرم نمونه در روز ۱۶ افزایش یافت.

شکل ۳: تغییرات تیوباربیتوریک اسید (میلی گرم مالون آلدهید بر کیلوگرم نمونه) میگوی *Metapenaeus affinis* با پوست نگهداری شده در یخ و یخچال

Figure 3: TBA changes (mg malonaldehyde/ kg sample) peeled shrimp *Metapenaeus affinis* stored on ice and at refrigerator

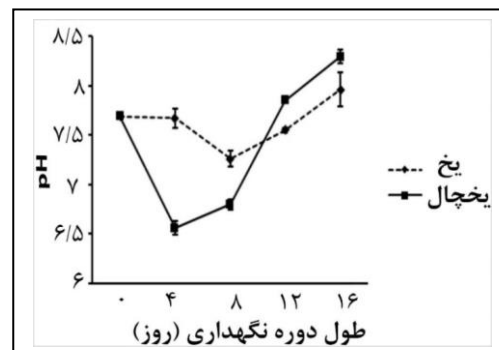
در شکل ۴ تغییرات اسیدهای چرب آزاد تیمارهای مختلف در طی نگهداری در یخ و یخچال مشاهده می شود. میزان این شاخص در تیمارهای مختلف با گذشت زمان نگهداری افزایش یافت. در نمونه نگهداری شده در یخ میزان آن از ۰/۶۲ درصد اولئیک اسید در روز صفر به ۱/۰۹ درصد اولئیک اسید در روز ۱۶ افزایش یافت. در نمونه نگهداری شده در یخ میزان آن از ۰/۶۲ درصد اولئیک اسید در روز صفر به ۲/۵۲ درصد اولئیک اسید در روز ۱۶ افزایش یافت.

شکل ۴: تغییرات اسیدهای چرب آزاد (درصد اولئیک اسید) میگوی *Metapenaeus affinis* با پوست نگهداری شده در یخ و یخچال

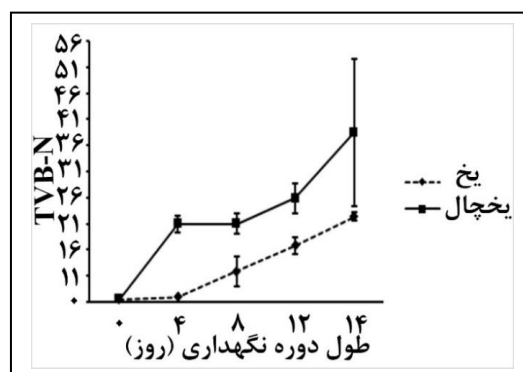
Figure 4: FFA changes (% oleic acid) peeled shrimp *Metapenaeus affinis* stored on ice and at refrigerator

نیتروژن بر ۱۰۰ گرم نمونه در روز صفر به ۳۸/۵۰ میلی گرم نیتروژن بر ۱۰۰ گرم نمونه در روز ۱۶ افزایش یافت.

شکل ۱: تغییرات pH میگو *Metapenaeus affinis* با پوست نگهداری شده در یخ و یخچال

Figure 1: pH changes of peeled shrimp *Metapenaeus affinis* stored on ice and at refrigerator.

شکل ۲: تغییرات بازهای ازته فرار (میلی گرم نیتروژن بر ۱۰۰ گرم نمونه) میگوی *Metapenaeus affinis* با پوست نگهداری شده در یخ و یخچال

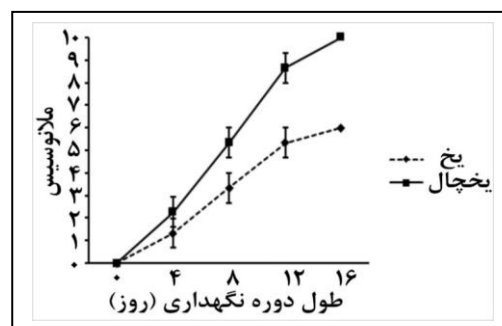
Figure 2: Total volatile bases nitrogen changes (mg N/100g sample) peeled shrimp *Metapenaeus affinis* stored on ice and at refrigerator

در شکل ۳ تغییرات میزان تیوباربیتوریک اسید تیمارهای مختلف در طی نگهداری در یخ و یخچال مشاهده می شود. میزان تیوباربیتوریک اسید در تیمارهای مختلف با گذشت زمان نگهداری افزایش یافت. میزان تیوباربیتوریک اسید در نمونه نگهداری شده در یخ از ۰/۵۰ میلی گرم مالون آلدهید اکیوالان بر کیلوگرم نمونه در روز صفر به ۰/۳۴ میلی گرم مالون آلدهید اکیوالان بر کیلوگرم نمونه در روز ۱۶ افزایش یافت. در نمونه نگهداری شده در یخچال میزان آن از ۰/۵۰ میلی گرم مالون

دوره نگهداری ۱۶ روز را نشان می‌دهد. میزان پارامتر b^* با افزایش زمان نگهداری افزایش یافت ($p < 0.05$). میزان اولیه b^* در روز صفر ۱۳/۹۸ بود. بیشترین میزان b^* متعلق به نمونه نگهداری شده در یخ در روز ۱۶ بود. جدول ۱ تغییرات پارامتر روشنایی L^* میگوی سفید سرتیز نگهداری شده در یخ و یخچال طی دوره ۱۶ روز را نشان می‌دهد. میزان روشنایی با افزایش دوره‌ی نگهداری کاهش یافت ($p < 0.05$). پارامتر L^* در روز صفر ۵۵/۷۴ بود. میزان روشنایی در روز ۱۶ در میگوی سفید سرتیز نگهداری شده در یخ بیشترین میزان را داشت. جدول ۱ تغییرات غلظت رنگ یا شاخص کروما (C_{ab}) تیمارهای مختلف میگوی سفید سرتیز نگهداری شده در یخ و یخچال طی دوره نگهداری ۱۶ روز را نشان می‌دهد. میزان شاخص کروما میگوی سفید سرتیز نگهداری شده در یخ و یخچال طی دوره‌ی نگهداری افزایش یافت ($p < 0.05$). شاخص کروما در روز صفر ۱۴/۲۱ بود. میزان کروما در نمونه‌های نگهداری شده در یخچال دارای بیشترین میزان بود. جدول ۱ میزان تغییرات هیو (H_{ab}^0) میگوی سفید سرتیز نگهداری شده در یخ و یخچال طی دوره نگهداری ۱۶ روز را نشان می‌دهد. میزان شدت رنگ (H_{ab}^0) فیله میگوی سفید سرتیز طی دوره نگهداری در یخچال کاهش یافت ($p < 0.05$). میزان شدت رنگ (H_{ab}^0) فیله میگوی سفید سرتیز طی دوره نگهداری در یخ تفاوت معنی داری نشان نداد ($p > 0.05$). میزان شدت رنگ (H_{ab}^0) برای همه نمونه‌ها در روز صفر ۱/۳۹ بود. میزان کروما در میگوی سفید سرتیز نگهداری شده در یخچال دارای کمترین میزان بود.

ارزیابی حسی بهترین روش برای تعیین تازگی و ماندگاری آبری است. در شروع زمان نگهداری طبق ۱۰۰ درصد افراد آموزش دیده نمونه‌های میگو هیچ بوی نامطبوع تولید نکردند. با افزایش زمان نگهداری تولید بوی نامطبوع در میگو افزایش یافت (شکل ۶). زمان عدم پذیرش آنالیز حسی نمونه‌ها، زمانی است که حداقل ۵۰ درصد افراد آموزش دیده باعث تولید بوی نامطبوع می‌شود. زمان رد شدن آنالیز حسی نمونه‌ها، ۸ روز در یخ و ۴ روز در یخچال می‌باشد.

تغییرات امتیاز ملانوسیس میگوی سفید سرتیز نگهداری شده در یخ و یخچال در شکل ۵ نشان داده شده است. در روز صفر، در تمام نمونه‌ها هیچ ملانوسیسی مشاهده نشد. بیشترین ملانوسیس در نمونه نگهداری شده در یخچال طی دوره نگهداری مشاهده گردید ($p < 0.05$). در کل، رتبه ملانوسیس در تمام نمونه‌ها با افزایش طول دوره نگهداری، افزایش نشان داد ($p < 0.05$). کمترین میزان ملانوسیس در میگوی نگهداری شده در یخ مشاهده گردید ($p < 0.05$).

شکل ۵: تغییرات ارزیابی ملانوسیس میگوی *Metapenaeus*

affinis با پوست نگهداری شده در یخ و یخچال

Figure 5: Changes of melanosis evaluation peeled shrimp *Metapenaeus affinis* stored on ice and refrigerator

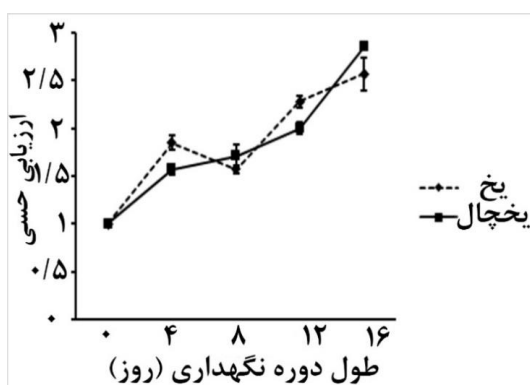
مولفه a^* نامحدود است و مقادیر مثبت معادل رنگ قرمز و مقادیر منفی معادل رنگ سبز است، مقادیر مولفه b^* نامحدود است و مقادیر مثبت معادل رنگ زرد و مقادیر منفی معادل رنگ آبی است و شاخص L^* معادل روشنایی تصویر که بین ۰ معادل مشکی و ۱۰۰ معادل انعکاس کامل نور است، می‌باشد. از a^* و b^* برای تغییر مقادیر هیو (H^*) (معرف شدت رنگ) و کروما (C_{ab}) (معرف غلظت رنگ)، استفاده گردید. جدول ۲ شاخص a^* (میزان قرمزی به سبزی) تیمارهای مختلف میگوی سفید سرتیز نگهداری شده در یخ و یخچال طی دوره نگهداری ۱۶ روز را نشان می‌دهد. میزان اولیه a^* ، در روز صفر ۲/۴۴ بود. با افزایش دوره‌ی نگهداری میزان قرمزی تیمارهای مختلف میگوی سفید سرتیز نگهداری شده در یخ و یخچال طی دوره‌ی نگهداری افزایش یافت ($p < 0.05$). در روز ۱۶ میگوهای نگهداری شده در یخ ($6/35$) کمترین میزان قرمزی را در مقایسه با میگوهای نگهداری شده در یخچال ($8/13$) را داشتند. جدول ۱ شاخص b^* (تغییرات پارامتر زردی به آبی) تیمارهای مختلف میگوی سفید سرتیز نگهداری شده در یخ و یخچال طی

جدول ۲: تغییرات رنگ سنجی میگوی *Metapenaeus affinis* نگهداری شده در یخ و یخچال به مدت ۱۶ روز

Table 2: Color changes peeled shrimp *Metapenaeus affinis* stored on ice and at refrigerator during 16 days

زمان نگهداری (روز)					تیمارها
۱۶	۱۲	۸	۴	۰	
۶/۳۵±۰/۱۳ ^{aA}	۶/۴۴±۰/۳۸ ^{aA}	۷/۳۶±۰/۷۸ ^{aA}	۴/۱۶±۰/۵۷ ^{bA}	۲/۴۴±۰/۶۰ ^{cA}	a یخ
۸/۱۳±۰/۴۱ ^{abA}	۸/۰۴±۰/۷۹ ^{abB}	۹/۱۹±۰/۶۳ ^{aA}	۶/۴۱±۰/۱۰ ^{bB}	۲/۴۴±۰/۶۰ ^{cA}	یخچال
۲۵/۲۶±۰/۷۵ ^{aA}	۲۱/۵۸±۰/۲۸ ^{bA}	۱۹/۷۰±۰/۶۱ ^{bA}	۱۹/۳۵±۰/۶۳ ^{bA}	۱۳/۹۸±۰/۱۵ ^{cA}	b یخ
۲۹/۳۸±۰/۷۱ ^{abB}	۱۳/۵۲±۰/۱۱ ^{bB}	۲۳/۰۸±۰/۱۳ ^{abB}	۲۰/۴۴±۰/۵۳ ^{abB}	۱۳/۹۸±۰/۱۵ ^{bA}	یخچال
۴۶/۴۵±۰/۸۴ ^{bdB}	۴۴/۴۸±۰/۰۵ ^{bB}	۳۵/۸۷±۰/۹۴ ^{ccC}	۴۴/۹۰±۰/۸۵ ^{bc}	۵۵/۷۴±۰/۴۰ ^{aA}	L یخ
۲۶/۹۳±۰/۳۴ ^{dB}	۳۱/۵۶±۰/۲۰ ^{cA}	۳۸/۴۶±۰/۹۲ ^{bB}	۳۵/۹۶±۰/۸۵ ^{bA}	۵۵/۷۴±۰/۴۰ ^{aA}	یخچال
۲۶/۰۴±۰/۰۶ ^{aB}	۲۲/۵۲±۰/۳۷ ^{bcC}	۲۱/۱۰±۰/۲۳ ^{bB}	۱۹/۸۰±۰/۱۶ ^{cbB}	۱۴/۲۱±۰/۰۴ ^{dA}	C یخ
۳۰/۶۶±۰/۳۰ ^{aA}	۱۵/۷۲±۰/۳۶ ^{bcB}	۲۴/۸۸±۰/۸۱ ^{bA}	۲۱/۴۱±۰/۵۳ ^{aA}	۱۴/۲۱±۰/۰۴ ^{aA}	یخچال
۱/۳۲±۰/۰۱ ^{abB}	۱/۲۷±۰/۰۱ ^{abB}	۱/۲۰±۰/۰۶ ^{bbB}	۱/۳۵±۰/۰۲ ^{aA}	۱/۳۹±۰/۰۴ ^{aA}	H یخ
۱/۲۶±۰/۰۸ ^{abA}	۱/۰۳±۰/۰۰ ^{cbB}	۱/۱۸±۰/۰۴ ^{aA}	۱/۲۶±۰/۰۰ ^{aA}	۱/۳۹±۰/۰۴ ^{aA}	یخچال
۴۰/۴۴±۰/۴۵ ^{bA}	۴۰/۰۹±۰/۱۱ ^{bA}	۳۲/۴۴±۰/۴۵ ^{cA}	۴۱/۴۲±۰/۳۳ ^{bA}	۵۳/۵۲±۰/۳۷ ^{aA}	C یخ
۲۰/۳۲±۰/۱۲ ^{cbB}	۲۹/۷۵±۰/۰۱ ^{bbB}	۳۳/۶۱±۰/۵۵ ^{bA}	۳۲/۴۶±۰/۵۸ ^{bB}	۵۳/۵۲±۰/۳۷ ^{aA}	یخچال

حروف کوچک متفاوت نشان دهنده تفاوت معنی دار طی دوره نگهداری در هر تیمار می باشد ($p < 0.05$). حروف بزرگ متفاوت نشان دهنده تفاوت معنی دار بین تیمارها می باشد ($p < 0.05$).

با پوست نگهداری شده در یخ و یخچال *Metapenaeus affinis* شکل ۶: ارزیابی حسی میگوی

Figure 6: Sensory evaluation peeled shrimp *Metapenaeus affinis* stored on ice and at refrigerator

از گونه های آب های سردسیری ($10^2 - 10^4 \log_{10} \text{CFU/g}$) بودند (ICMSF, 1978). باکتری های تولید کننده H_2S که در این مطالعه جزء میکروارگانیسم های غالب طی نگهداری در یخ و یخچال یافت شده است، به عنوان باکتری های فاسد کننده

بحث
میزان اولیه بار باکتری ها در میگوی سفید سرتیز در دامنه $2/99 \log_{10} \text{CFU/g}$ تا $5/32 \log_{10} \text{CFU/g}$ بودند. تعداد اولیه بار باکتریایی میگوهای مناطق گرمسیری ($10^5 - 10^6 \log_{10} \text{CFU/g}$) بزرگتر

نگهداری شده در یخچال در روز ۴ کاهش ناگهانی نشان داد و سپس میزان pH تا انتهای دوره نگهداری افزایش نشان داد. مطالعات مشابه توسط Li و همکاران (۲۰۱۲)، Song و همکاران (۲۰۱۱) مشاهده شده است. کاهش اولیه میزان pH ممکن است با حل شدن دی اکسید کربن در نمونه میگو و یا تجمع اسید لاکتیک تولید شده از طریق گلیکولیز باشد. افزایش pH با گذشت زمان نگهداری ممکن است با تجمع ترکیبات قلیایی مانند آمونیاک، تری متیل آمین تولید شده در طی فعالیت آنزیم‌های اتولیتیک و باکتری‌های پروتئولیتیک فاسد کننده ماهی نسبت داد (Kilinceker *et al.*, 2009). در بررسی حاضر با افزایش میزان بازهای ازته فرار در طول دوره انتظار چنین روندی برای pH انتظار می‌رفت. بطور متوسط بالاترین میزان pH در نمونه نگهداری شده در یخ و کمترین میزان pH متعلق به نمونه نگهداری شده در یخچال می‌باشد. Dabadé و همکاران (۲۰۱۵) نشان دادند که میزان pH در میگوی *Penaeus notialis* طی ۱۸ روز نگهداری در دماهای مختلف افزایش یافت و مقایسه میزان pH در نمونه‌های نگهداری شده در دمای ۰ °C به طور معنی داری کمتر از نمونه‌های نگهداری شده در دماهای ۷ °C و ۸ °C بود. مقدار اولیه pH (۷/۶۹) با مقدار اولیه گزارشات در گونه‌های دیگر میگو توسط Zeng و همکاران (۲۰۰۵)، (۷/۴۱)؛ Lopez- Caballero و همکاران (۲۰۰۷)، (۷/۳)؛ Mendes و همکاران (۲۰۰۲)، (۷/۱) و Goswami و همکاران (۲۰۰۱)، (۷/۲) قابل مقایسه است.

بازهای ازته فرار یک شاخص کیفی است که نشانگر میزان فساد، تجزیه و شکستن پروتئین‌ها است (El-Deen and El-Shamery, 2010) و بواسطه فعالیت باکتریایی و آنزیم‌های درونی خود آبریان افزایش می‌یابد. سوخت و ساز باکتریایی آمینواسیدها در آبی منجر به تجمع آمونیوم، مونواتیل آمین^۵، دی اتیل آمین^۶، تری اتیل آمین^۷ و سایر بازهای فرار می‌شود که همگی موجب بدطعمی ماهی می‌گردند (Goulas and Kontominas, 2005). در کل دوره میزان متوسط بازهای ازته فرار در نمونه نگهداری شده در یخ بطور معنی‌دار بالاتر از نمونه نگهداری شده در یخچال بود. مقدار اولیه بازهای ازته فرار بالای ۳۰ میلی گرم نیترژن بر ۱۰۰ گرم توسط Zeng و همکاران

دریابی شناخته شده است. باکتری‌های تولید کننده H₂S بیشترین ارگانسیم‌های فاسد کننده اختصاصی در ماهیان دریایی نگهداری شده به طور معمولی و بسته‌بندی شده تحت خلاء را تشکیل می‌دهند (Skjerdal *et al.*, 2004). یکی از روش‌های شمارش باکتری‌های تولید کننده H₂S در غذاهای دریایی، کاربرد iron agar مکمل شده با سیستمین است (Gram *et al.*, 1987). باکتری‌ها قادر به تولید سولفید هیدروژن هستند؛ زمانی که تیوسولفات یا سیستمین موجود در محیط کشت iron agar تجزیه شود، منجر به تشکیل کلنی‌های سیاه بر طبق ته نشینی سولفید آهن می‌شود (Gram *et al.*, 1987). باکتری‌های سرمادوست گرم منفی مثل سودوموناس‌ها^۱، آلتروموناس‌ها^۲، شوانلاها^۳ و فلاووباکترها^۴ بیشترین گروه میکروارگانسیم‌های عامل فساد ماهی و فراورده‌های آن در شرایط نگهداری هوازی در دماهای سرد می‌باشند (Gram and Huss, 1996; Chytiri *et al.*, 2004; Sallam, 2007). در این بررسی الگوی رشد باکتری‌های مزوفیل، سرمادوست، استافیلوکوکوس، انتروباکتریاسه و باکتری‌های تولید کننده H₂S مورد مطالعه در کل دوره، روند افزایشی داشت اما در روز ۱۲ نگهداری بار باکتریایی مزوفیل در میگوهای نگهداری شده در یخ و یخچال، بار باکتریایی سرمادوست میگوهای نگهداری شده در یخ و بار باکتریایی انتروباکتریاسه و باکتری‌های تولید کننده H₂S (کلنی سفید) میگوهای نگهداری شده در یخچال، بالاتر از حد مجاز اعلام شده برای ماهی خام (۷ log₁₀ CFU/g) بود (Sallam, 2007) در حالی که میزان باکتری‌های سرمادوست برای میگوهای نگهداری شده در یخچال در روز ۸ به این محدوده رسید. میزان باکتری‌های استافیلوکوکوس برای میگوهای نگهداری شده در یخ و یخچال تا انتهای دوره نگهداری به این محدوده نرسیدند.

پس از مرگ بر اساس فصل، گونه و فاکتورهای دیگر از ۶ تا ۷ تغییر می‌کند (Arashisar *et al.*, 2004). میزان pH در میگوی سفید سرتیز نگهداری شده در یخ تا روز ۴ افزایش و در روز ۸ کاهش ناگهانی یافت، مجدداً میزان pH از روز ۱۲ افزایش معنی داری نشان داد. میزان pH در میگوی سرتیز

1- *Pseudomonas* spp.

2- *Alteromonas* spp.

3- *Shewanella* spp.

4- *Flavobacterium* spp.

5- Mono-Ethyle Amine

6- D -Ethyle Amine

7- Tri-Ethyle Amine

یخ و کمترین آن متعلق به نمونه‌های نگهداری شده در یخچال بود. پیشنهاد شده که حداکثر میزان قابل قبول تیوباریتوریک اسید برای کیفیت مطلوب آبی (منجمد، یخچال‌گذاری شده و یا نگهداری شده در یخ) ۵ میلی‌گرم مالون آلدهید اکیوالان بر کیلوگرم نمونه است در حالی که تا ۸ میلی‌گرم مالون آلدهید اکیوالان بر کیلوگرم نمونه هم قابل مصرف است (Sallam, 2007). میزان تیوباریتوریک اسید در نمونه‌های نگهداری شده در یخ و یخچال در طول نگهداری کمتر از حد مجاز بود.

وجود اسید چرب آزاد به واسطه اکسایش و آبکافت آنزیمی چربی‌های استری بوده و یک ترکیب نامطلوب می‌باشد چون اسیدهای چرب آزاد می‌توانند به ترکیبات فرار بدبو تبدیل شوند (Rezaei and Hosseini, 2008; Ozyurt et al., 2009). با اینکه تولید اسیدهای چرب آزاد به خودی خود منجر به افت کیفیت تغذیه‌ای نمی‌شود، اما آزمون میزان آبکافت چربی به نظر مهم می‌رسد چون آبکافت چربی در شرایط سرما و انجماد نیز ادامه می‌یابد؛ که تاثیر شدیدی بر اکسیداسیون چربی و دنا توره شدن پروتئین دارد (Aubourg et al., 2005). تأثیر پرواکسیدانی اسیدهای چرب آزاد بر چربی نیز گزارش شده است. بدین صورت که اسیدهای چرب آزاد بر گروه کربوکسیل اثر تحریک‌کننده^۱ داشته اند و تشکیل هیدروپروکسیدها و متعاقبا رادیکال‌های آزاد را تسریع می‌بخشند. علاوه بر این به دلیل کوچک بودن اندازه ملکول‌های اسید چرب آزاد، نسبت به چربی‌های بزرگتر (مهمترین آنها تری‌آسیل‌گلیسرول‌ها و فسفولیپیدها) بیشتر در معرض اکسیداسیون توسط آنزیم‌هایی چون لیپازها و فسفولیپازها می‌باشند. این مسئله به شدت بر کیفیت حسی فراورده‌های غذایی دریایی تأثیرگذار است (Losada et al., 2007). در شکل ۴ تغییرات اسیدهای چرب آزاد تیمارهای مختلف در طی نگهداری در یخ و یخچال مشاهده می‌شود. میزان این شاخص در تیمارهای مختلف با گذشت زمان نگهداری افزایش یافت. در نمونه نگهداری شده در یخ میزان آن از ۰/۶۲ درصد اولئیک اسید در روز صفر به ۱/۰۹ درصد اولئیک اسید در روز ۱۶ افزایش یافت. در نمونه نگهداری شده در یخ میزان آن از ۰/۶۲ درصد اولئیک اسید در روز صفر به ۲/۵۲ درصد اولئیک اسید در روز ۱۶ افزایش یافت. میزان متوسط اسیدهای چرب آزاد نمونه نگهداری شده در یخچال بالاترین میزان را داشت. بواسطه آبکافت فسفولیپیدها و

(Lopez-Caballero و همکاران (۲۰۰۷) گزارش شده است. Mendes و همکاران (۲۰۰۲)، مقدار بازهای ازته فرار را ۶۰ میلی‌گرم نیتروژن بر ۱۰۰ گرم نمونه برای میگو نشان دادند. در مطالعه حاضر، میزان TVB-N در نمونه نگهداری شده در یخ و یخچال تا انتهای دوره نگهداری پایین تر از حد مجاز است. از آنجا که حضور باکتری‌ها در گوشت منجر به اتولیز پروتئین‌ها و تجزیه آنها (El-Deen and El-Shamery, 2010)، شکستن ترکیباتی از جمله تری‌متیل آمین اکسیدها، پپتیدها، آمینواسیدها و غیره می‌شود (Gram and Huss, 1996) مقادیر بیشتر بار باکتریایی مشاهده شده در نمونه‌های نگهداری شده در یخچال می‌تواند توجیهی برای افزایش میزان بازهای نیتروژنی در آنها باشد (Mohan et al., 2012). همبستگی مثبت بین بازهای ازته فرار و باکتری‌های مزوفیل میگوهای نگهداری در یخ ($r=0/843$) و میگوهای نگهداری در یخچال ($r=0/716$) می‌باشد.

مواد اولیه اکسیداسیون (هیدروپراکسیدها) ناپایدار و مستعد تجزیه می‌باشند. محصولات ثانویه اکسیداسیون شامل آلدهیدها، کتون‌ها، الکل‌ها، هیدروکربن‌ها، اسیدهای آلی و ترکیبات اپوکسی می‌باشد. مالون آلدهید یک ترکیب جزئی از اسیدهای چرب با سه پیوند دوگانه و یا بیشتر از آن است که در اثر تجزیه اسیدهای چرب چندغیراشباعی طی اکسیداسیون چربی تشکیل می‌شود. این ماده معمولا به عنوان شاخصی در ارزیابی روند تغییرات اکسیداسیون چربی استفاده می‌شود (Shahidi and Zhong, 2005). در شکل ۳ تغییرات میزان تیوباریتوریک اسید تیمارهای مختلف در طی نگهداری در یخ و یخچال مشاهده می‌شود. میزان تیوباریتوریک اسید در تیمارهای مختلف با گذشت زمان نگهداری افزایش یافت. در نمونه نگهداری شده در یخ میزان آن از ۰/۵۰ میلی‌گرم مالون آلدهید اکیوالان بر کیلوگرم نمونه در روز صفر به ۰/۳۴ میلی‌گرم مالون آلدهید اکیوالان بر کیلوگرم نمونه در روز ۱۶ افزایش یافت. در نمونه نگهداری شده در یخچال میزان آن از ۰/۵۰ میلی‌گرم مالون آلدهید اکیوالان بر کیلوگرم نمونه در روز صفر به ۰/۰۲ میلی‌گرم مالون آلدهید اکیوالان بر کیلوگرم نمونه در روز ۱۶ افزایش یافت. روند افزایشی تغییرات این شاخص تا روز ۴ ادامه داشت و در روز ۸ افت کرد که می‌تواند به دلیل شکست و تجزیه مالون آلدهید به سایر مواد (آلدهیدها و کتون‌ها) باشد (Woyewoda et al., 1986). در کل دوره بالاترین میزان متوسط تیوباریتوریک اسید مربوط به نمونه نگهداری شده در

^۱ - Catalytic effect

باکتری‌های تولید کننده H_2S و امتیازهای حسی به وسیله ۷ نفر طی نگهداری در یخ و یخچال یافت شده است. همبستگی خوب ($r=0/925$) بین اندیس سفیدی گوشت میگو و امتیازهای حسی نگهداری شده در یخچال وجود داشت ولی همبستگی پایین‌تر ($r=0/487$) بین اندیس سفیدی گوشت میگو و امتیازهای حسی نگهداری شده در یخ وجود داشت.

مطالعه حاضر نشان داد که طی نگهداری میگوی *Metapenaeus affinis* در یخ و یخچال، باکتری‌های غالب به ترتیب انتروباکتریاسه و باکتری‌های تولید کننده H_2S بودند. در مقایسه ارتباط فاکتورهای فیزیکوشیمیایی و امتیازهای حسی، همبستگی خوب بین امتیازهای حسی و شاخص TVBN وجود داشت. بنابراین TVBN می‌تواند به عنوان شاخص فیزیکوشیمیایی مناسب برای ارزیابی کیفی میگوی سفید سرتیز نگهداری شده در یخ و یخچال استفاده شود. همچنین همبستگی خوب بین امتیازهای حسی و بار باکتریایی وجود داشت. بنابراین باکتری‌ها می‌تواند به عنوان شاخص کیفی میگوی سفید سرتیز استفاده شود. شاخص سفیدی در میگوهای نگهداری شده در یخچال همبستگی خوب ($r=-0/925$) با ارزیابی حسی دارد. همچنین مقایسه فاکتورهای فیزیکوشیمیایی، میکروبی، رنگ سنجی و ملانوسیس نشان داد که میگوهای نگهداری شده در یخ بهتر از میگوهای نگهداری شده در یخچال می‌باشند.

منابع

زارع گشتی، ق.، مطلبی، ع.، مرادی، ی.، خانی پور، ا.ا.، مشائی، ن.، جلیلی، س.ح.، سیف زاده، م.، رفیع پور، ف. و لکزایی، ف. ۱۳۹۳. بررسی اندازه گیری تازگی ماهی تیلاپیا با استفاده از روش Quality Index Method (QIM). مجله علمی شیلات ایران، ۲۳(۳): ۶۹-۸۰.

سیف زاده، م.، خانی پور، ا.ا. و مرادی، ی. ۱۳۹۴. تاثیر غلظت هگزیل رزوزسینول بر تغییرات شیمیایی، باکتریایی، حسی و مدت زمان نگهداری میگوی سفید غربی پرورشی *(Litopenaeus vannamei)* منجمد. مجله علمی شیلات ایران، ۲۴(۴): ۱۹۵-۲۰۸.

Arashisar, X., Hisar, O., Kaya, M. and Yanik, T., 2004. Effects of modified atmosphere and vacuum packaging on microbiological and chemical properties of rainbow trout

تری گلیسریدها توسط لیپاز و فسفولیپاز (Rostamzad et al., 2011) افزایش تدریجی در تولید اسید چرب آزاد در تمام نمونه‌ها مشاهده شد.

ارزیابی ملانوسیس

در روز صفر، در تمام نمونه‌ها هیچ ملانوسیزی مشاهده نشد. بیشترین ملانوسیس در نمونه نگهداری شده در یخچال طی دوره نگهداری مشاهده گردید ($p<0/05$). در کل، رتبه ملانوسیس در تمام نمونه‌ها با افزایش طول دوره نگهداری، افزایش نشان داد ($p<0/05$). کمترین میزان ملانوسیس در میگوی نگهداری شده در یخ مشاهده گردید ($p<0/05$). قابلیت پذیرش امتیاز ملانوسیس در میگو کمتر از ۸ بود. قابلیت پذیرش امتیاز ملانوسیس میگوهای سفید سرتیز نگهداری شده در یخچال در روز ۱۲ بیشتر از محدوده بود. امتیاز ملانوسیس در میگوی سفید سرتیز نگهداری شده در یخ تا انتهای دوره نگهداری کمتر از محدوده پذیرش بود.

رنگ سنجی

ظاهر فرآورده‌های غذایی، از نظر ظاهر و همچنین قابلیت دست یابی، پارامتر مهمی برای مصرف کننده است. رنگ، هم روی ساختار بافت و هم روی غلظت رنگدانه اثر می‌گذارد (Ginés et al., 2004). افت رنگ در طی دوره‌ی نگهداری ممکن است با اکسیداسیون لیپیدها، اکسیداسیون پروتئین‌های هموگلوبین و میوگلوبین، فعالیت‌های غیر آنزیمی بین تولیدات حاصل از اکسیداسیون لیپید و گروه‌های آمینی پروتئین و فساد میکروبی مرتبط باشد (Siripatrawan and Noipha, 2012).

ارزیابی حسی

زمان رد شدن آنالیز حسی نمونه‌ها، ۸ روز در یخ و ۴ روز در یخچال می‌باشد. این نتیجه با نتایج حاصل از آزمایشات میکروبی منطبق بود. مشخص شده که فساد آبی افزایش شدیدیتر بوی آبی مثل بوی فساد و تعفن را به دنبال دارد که در این صورت میگو توسط شخص ارزیابی کننده طعم، برای مصرف مورد تایید قرار نمی‌گیرد. ارتباط همبستگی خوب ($r>0/824$) بین تولید TVBN^۱ یا باکتری‌ها (باکتری‌های مزوفیل، سرما دوست، استافیلوکوکوس، انتروباکتریاسه و

¹ Total volatile bases nitrogen

- (*Oncorhynchus mykiss*) fillets. International Journal of Food Microbiology, 97: 209–214. DOI: 10.1016/j.ijfoodmicro.2004.05.024
- Aubourg, S.P., Rodríguez, A. and Gallardo, J., 2005.** Rancidity development during frozen storage of mackerel (*Scomber scombrus*): Effect of catching season and commercial presentation. European Journal of Lipid Science and Technology, 107: 316–323. DOI: 10.1002/ejlt.200401124
- Balachandran, K.K., 2001.** Postharvest technology of fish and fish products. New Delhi, India: Daya Publishing House.
- Cakli, S., Kilinc, B., Cadun, A., Dincer, T. and Tolasa, S., 2007.** Quality differences of whole ungutted sea bream (*Sparus aurata*) and sea bass (*Dicentrarchus labrax*) while stored in ice. Food Control, 18: 391–397. DOI: 10.1016/j.foodcont.2005.11.005
- Chytiri, S., Chouliara, I., Savvaidis, I.N. and Kontominas, M.G., 2004.** Microbiological, chemical and sensory assessment of iced whole and filleted aquacultured rainbow trout. Food Microbiology, 21: 157–165. DOI: 10.1016/S0740-0020(03)00059-5
- Dabade, D.S., den Besten, H.M.W., Azokpota, P., Nout, M.J.R., Hounhouigan, D.J. and Zwietering, M.H., 2015.** Spoilage evaluation, shelf-life prediction, and potential spoilage organisms of tropical brackish water shrimp (*Penaeus notialis*) at different storage temperatures. Food Microbiology, 48: 8–16. DOI: 10.1016/j.fm.2014.11.005
- El-Deen, G. and El-Shamery, M.R., 2010.** Studies on contamination and quality of fresh fish meats during storage. Academic Journal of Biological Science, 2: 65–74. DOI: 10.21608/eajbsg.2010.16710
- Ginés, R., Valimrsdottir, T., Sveinsdottir, K. and Thorarene, H., 2004.** Effects of rearing temperature and strain on sensory characteristics, texture, colour and fat of Arctic charr (*Salvelinus alpinus*). Food Quality and Preference, 15: 177–185. DOI: 10.1016/S0950-3293(03)00056-9
- Goswami, T.K., Ravindra, M.R. and Nayak, T.K., 2001.** Time-temperature relationships for IQF shrimp with liquid nitrogen and its quality assessment. Journal of Food Process Engineering, 24: 71–85. DOI: 10.1111/j.1745-4530.2001.tb00532.x
- Goulas, A.E. and Kontominas, M.G., 2005.** Effect of salting and smoking-method on the keeping quality of chub mackerel (*Scomber japonicus*): Biochemical and sensory attributes. Food Chemistry, 93: 511–520. DOI: 10.1016/j.foodchem.2004.09.040
- Gram, L., Trolle, G. and Huss, H.H., 1987.** Detection of specific spoilage bacteria from fish stored at low (0 °C) and high (20 °C) temperatures. International Journal of Food Microbiology, 4: 65–72. DOI: 10.1016/0168-1605(87)90060-2
- Gram, L. and Huss, H., 1996.** Microbiological spoilage of fish and fish products. Food Microbiology, 33: 121–137. DOI: 10.1016/0168-1605(96)01134-8
- Hernández, M.D., López, M.B., Álvarez, A., Ferrandini, E., García, B. and Garrido, M.D., 2009.,** Sensory, physical, chemical and microbiological changes in aquacultured meagre (*Argyrosomus regius*) fillets during ice storage. Food Chemistry, 114: 237–245. DOI: 10.1016/j.foodchem.2008.09.045
- Huidobro, A., Lopez-Caballero, M. and Mendes, R., 2002.** Onboard processing of deepwater

- pink shrimp (*Parapenaeus longirostris*) with liquid ice: effect on quality. *European Food Research and Technology*, 214: 469-475. DOI: 10.1007/s00217-002-0490-5
- ICMSF., 1978.** Sampling for microbiological analysis (2nd ed.). In *microorganisms in foods*, Vol. 2 Toronto, Canada: University of Toronto Press: The International Commission on Microbiological Specifications for Foods.
- Kilincceker, O., Dogan, I.S. and Kucukoner, E., 2009.** Effect of edible coatings on the quality of frozen fish fillets. *LWT - Food Science and Technology*, 42: 868-873. DOI: 10.1016/j.lwt.2008.11.003
- Li, T., Li, J., Hu, W., Zhang, X., Li, X. and Zhao, J., 2012.** Shelf-life extension of crucian carp (*Carassius auratus*) using natural preservatives during chilled storage. *Food Chemistry*, 135: 140-145. DOI: 10.1016/j.foodchem.2012.04.115
- Lopez-Caballero, M.E., Martinez-Alvarez, O., Gomez-Guillen, M.C. and Montero, P., 2007.** Quality of thawed deepwater pink shrimp (*Parapenaeus longirostris*) treated with melanosis-inhibiting formulations during chilled storage. *International Journal of Food Science and Technology*, 42: 1029-1038. DOI: 10.1111/j.1365-2621.2006.01328.x
- Losada V. Barrs-Velazquez, J. and Aubourg, S.P., 2007.** Rancidity development in frozen pelagic fish: Influence of slurry ice as preliminary chilling treatment. *LWT - Food Science and Technology*, 40: 991-999. DOI: 10.1016/j.lwt.2006.05.011
- Mastromatteo, M., Danza, A., Conte, A., Muratore, G. and Del Nobile, M.A., 2010.** Shelf life of ready to use peeled shrimps as affected by thymol essential oil and modified atmosphere packaging. *International Journal of Food Microbiology*, 144: 250-256. DOI: 10.1016/j.ijfoodmicro.2010.10.002
- Mendes, R., Huidobro, A. and Lopez Caballero, E., 2002.** Indole levels in deepwater pink shrimp (*Parapenaeus longirostris*) from the Portuguese coast. Effects of temperature abuse. *European Food Research Technology*, 214: 125-130. DOI: 10.1007/s00217-001-0419-4
- Mohan, C.O., Ravishankar, C.N., Lalitha, K.V. and Srinivasa Gopal, T.K., 2012.** Effect of chitosan edible coating on the quality of double filleted Indian oil sardine (*Sardinella longiceps*) during chilled storage. *Food Hydrocolloids*, 26:167-174. DOI: 10.1016/j.foodhyd.2011.05.005
- Nirmal, N.P. and Benjakul, S. 2009.,** Melanosis and quality changes of Pacific white shrimp (*Litopenaeus vannamei*) treated with catechin during iced storage. *Journal of Agricultural and Food Chemistry*, 57: 3578-3586. DOI: 10.1021/jf900051e
- Nirmal, N.P. and Benjakul, S., 2010.** Effect of green tea extract in combination with ascorbic acid on the retardation of melanosis and quality changes of Pacific white shrimp during iced storage. *Food and Bioprocess Technology*, 5: 2941-2951. DOI: 10.1007/s11947-010-0483-5
- Nirmal, N.P. and Benjakul, S., 2011.** Use of tea extracts for inhibition of polyphenoloxidase and retardation of quality loss of Pacific white shrimp during iced storage. *LWT- Food Science and Technology*, 44: 924-932. DOI: 10.1016/j.lwt.2010.12.007
- Okpala, C.O.R., Choo, W.S. and Dykes, G.A., 2014.** Quality and shelf life assessment of Pacific white shrimp (*Litopenaeus vannamei*) freshly harvested and stored on ice. *LWT-Food*

- Science and Technology, 55: 110-116. DOI: 10.1016/j.lwt.2013.07.020
- Ozyurt, G., Kuley, E., Ozkutuk, S. and Ozogul, F., 2009.** Sensory, microbiological and chemical assessment of the freshness of red mullet (*Mullus barbatus*) and gold band goatfish (*Upeneus moluccensis*) during storage in ice. Food Chemistry, 114: 505-510. DOI: 10.1016/j.foodchem.2008.09.078
- Rezaei, M. and Hosseini, S.F., 2008.** Quality assessment of farmed rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*) during chilled storage. Journal of Food Science, 73: H93-H96. DOI: 10.1111/j.1750-3841.2008.00792.x
- Rostamzad, H., Shabanpour, B., Shabani, A. and Shahiri, H., 2011.** Enhancement of the storage quality of frozen Persian sturgeon fillets by using of ascorbic acid. International Food Research Journal, 18: 109-116.
- Sallam, K.I., 2007.** Antimicrobial and antioxidant effects of sodium acetate, sodium lactate, and sodium citrate in refrigerated sliced salmon. Food Control, 18: 566-575. DOI: 10.1016/j.foodcont.2006.02.002
- Shahidi, F. and Zhong, Y., 2005.** Lipid oxidation: measurement methods (6th Ed.). Memorial university of Newfoundland, Canada. 357-385.
- Siripatrawan, U. and Noipha, S., 2012.** Active film from chitosan incorporating green tea extract for shelf life extension of pork sausages. Food Hydrocolloids, 27: 102-108. DOI: 10.1016/j.foodhyd.2011.08.011
- Skjerdal, O.T., Lorentzen, G., Tryland, I. and Berg, J.D., 2004.** New method for rapid and sensitive quantification of sulphide-producing bacteria in fish from arctic and temperate waters. International Journal of Food Microbiology, 93: 325-333. DOI: 10.1016/j.ijfoodmicro.2003.11.016
- Song, Y.L., Liu, L., Shen, H.X., You, J. and Luo, Y.K., 2011.** Effect of sodium alginate based edible coating containing different anti-oxidants on quality and shelf life of refrigerated bream (*Megalobrama amblycephala*). Food Control, 22: 608-615. DOI: 10.1016/j.foodcont.2010.10.012
- Suvanich, V., Jahncke, M.L. and Marshall, D.L., 2000.** Changes selected chemical quality characteristics of channel catfish frame mince during chill and frozen storage. Food Science, 65: 24-29. DOI: 10.1111/j.1365-2621.2000.tb15950.x
- Woyewoda, A.D., Shaw, S.J., Ke, P.J. and Burns, B.G., 1986.** Recommended laboratory methods for assessment of fish quality. Canadian Technical Report of Fish and Aquatic Science. 1448p.
- Zeng, Q.Z., Thorarinsdottir, K.A. and Olafsdottir, G., 2005.** Quality changes of shrimp (*Pandalus borealis*) stored under different cooling conditions. Journal of Food Science, 70: 459-466. DOI: 10.1111/j.1365-2621.2005.tb11493.x

Comparative changes in peeled white shrimp (*Metapenaeus affinis*) during ice and refrigerator storage

Salehi S.¹, Khodanazary A.^{*1}, Zamani E.²

*khodanazary@yahoo.com

1- Department of Fisheries, Faculty of Marine Natural Resources, Khorramshahr University of Marine Science and Technology, Khorramshahr, Iran.

2- Department of Marine Biology, Faculty of Marine Science, Khorramshahr University of Marine Science and Technology, Khorramshahr, Iran.

Abstract

To improve shrimp quality, it is of importance to evaluate shrimp spoilage characteristics. Therefore, physicochemical, microbiological and sensory changes of white shrimp (*Metapenaeus affinis*) during storage at ice (0°C) and refrigerator (4±1°C) were assessed. Mesophilic, psychrophilic, Enterobacteriaceae, *Staphylococcus sp.*, H₂S producing bacteria (white colony) and H₂S producing bacteria (black colony) counts of stored in ice at day 16 were 7.50, 7.83, 7.13, 6.42, 7.06 and 6.45 log₁₀ CFU/g, respectively. Mesophilic, psychrophilic, Enterobacteriaceae, *Staphylococcus sp.*, H₂S producing bacteria (white colony) and H₂S producing bacteria (black colony) counts of stored at refrigerator at day 16 were 8.76, 9.80, 8.13, 6.95, 8.28 and 7.20 log₁₀ CFU/g, respectively. Mesophilic, psychrophilic, Enterobacteriaceae, *Staphylococcus* and H₂S producing counts were higher in white shrimp stored at refrigerator compared to white shrimp that stored at ice. Thiobarbituric acid, free fatty acid, total volatile bases nitrogen and pH indexes were higher in white shrimp stored at refrigerator compared to white shrimp stored at ice (p<0.05). The lowered rate of increase in pH, total volatile basis nitrogen (TVBN) were obtained in shrimp stored at ice. H₂S-producing bacteria were the dominant group of microorganisms at refrigerator whereas Enterobacteriaceae were dominant at ice. Total volatile basic nitrogen correlated well (r= 0.859) with the sensory scores in shrimps stored at ice and correlated well (r= 0.987) with the sensory scores in shrimps stored at refrigerator. Correlation coefficient of bacteria count and sensory evaluation in shrimp stored at ice and refrigerator was above 0.824. The results showed that using of ice could improve the microbiological count and delay the spoilage and extend the shelf life of white shrimp (*M. affinis*).

Keywords: *Metapenaeus affinis*, Sensory evaluation, Microbial count, Physicochemical properties.

*Corresponding author